

Alpský jezevčíkovitý brakýř
(*Alpenländische Dachsbracke*)

FCI - Standard Nr. 254 / 18. 06. 1996 / D

Překlad z němčiny: ing. Iva Černohubová

Původ: Rakousko

Datum zveřejnění platného standardu: 10.10.1995

Použití: tento silný a proti veškeré nepřízni odolný pes je používán horskými lovci jako barvář k dosledům spárkaté zvěře, nebo jako honič na stopě zajíce a lišky.

Klasifikace FCI: Skupina 6 honiči, barváři a plemena příbuzná
Sekce 2 barváři
S pracovní zkouškou (honičská a barvářská zkouška).

Krátký výťah z historie: Již od pradávna se užívali k lovu psi, kteří svým vzhledem velmi připomínali dnešní alpské brakýře. V roce 1881 a 1885 si princ následník Rudolf Habsburský vyžádal od svých profesionálních myslivců z Mürzstegu a Ischlu na svoje dlouhé lovecké výpravy do Turecka a Egypta tyto alpské brakýře. V roce 1932 byl alpsko-krušnohorský jezevčíkovitý brakýř (v orig.znění „*Alpenländische-Erzgebirgler Dachsbracke*“) uznán rakouskou horskou kynologickou organizací jako třetí plemeno barváře. V roce 1975 bylo jeho jméno změněno na „alpský jezevčíkovitý brakýř“ a FCI uznala Rakousko za zemi původu tohoto plemene. V roce 1991 FCI zařadila alpského brakýře do skupiny 6 mezi barváře.

Celkový vzhled: je to silný lovecký pes, s nízkýma nohama a silnou konstitucí; kosti jsou silné, srst přiléhavá a svalstvo pevné.

Důležité proporce:

- Poměr mezi výškou v kohoutku a délkou těla je 2:3.
- Poměr mezi délkou čenichové a lebeční části je 9:10.

Vlastnosti/Povaha: Výraz je inteligentní a přátelský. Je nebojácný.

Hlava:

Část lebeční:

Mozkovna: je mírně klenutá. Dělicí rýha je zřetelná, týlní hrbol nevýrazný.

Stop: přechod mezi mozkovnou a čenichem je výrazný.

Část obličejová:

Nos: je černý.

Čenichová partie: je silná.

Pysky: jsou přiléhající, černě pigmentované, tvoří mírně zaoblený oblouk.

Čelisti / Zuby: zuby mají nůžkový nebo klešťový skus, jsou silné a kompletní. Kompletní chrup čítající 42 zubů je žádoucí. Chybění 2 P1 nebo P2 (premoláry 1 nebo 2) je tolerováno. Moláry M3 nejsou brány v potaz.

Oči: duhovka je tmavě hnědá. Oční víčka jsou černě orámována a těsně přiléhají k oční kouli.

Uši: jsou zavěšené vysoko, nemají záhyby, jsou hladké a široké, svěšené, středně dlouhé (natažené musí dosahovat k řezákům); jejich konec je dobře zaoblený.

Krk: svalnatý a ne příliš dlouhý.

Horní linie: trup je silný, dobře osvalený, protáhlý.

Kohoutek: je mírně vyznačen.

Hřbet: je rovný.

Bedra: jsou krátká a široká.

Zád: má malý sklon.

Hrudník: je široký a hluboký a výrazným předhrudím. Hloubka hrudníku by měla být asi polovinou kohoutkové výšky.

Dolní linie a břicho: mírně vtažené.

Ocas: je vysoko nasazený, silný u kořene; srst na spodní straně je delší (tvoří kartáč); natažený dosahuje těsně k zemi, je nesen níže.

Končetiny:

Hrudní končetiny: jsou rovné a silné. V poměru k tělu se nohy zdají krátké.

Lopatky: lopatky dobře přiléhají k hrudnímu koši, jsou dlouhé šikmé a silně osvalené.

Pánevní končetiny:

Celkově: jsou svalnaté, silné a správně zaúhlené. Při pohledu zezadu jsou rovně postavené (v ose).

Tlapky: jsou silné a kulaté. Prsty jsou sevřené, polštářky silné a drápy černé.

Krok: pohyb pokrývá dobře terén; nemá drobný krok; preferovaný pohyb je klus.

Kůže: je pružná, pevná, bez vrásek.

Osrstění:

Srst: osrstění tvoří velmi husté pesíky a hustá podsada. Tato velmi přiléhavá srst pokrývá celé tělo.

Zbarvení: Ideální zbarvení je tmavá jelení červeň s lehkou příměsí nebo bez příměsí černé; nebo černé s jasně ohraničenými znaky červenohnědého pálení na hlavě (čtyřočko = znaky nad očima tvoří vlastně další pár očí), na hrudi, na končetinách, na tlapkách a na spodní straně ocasu. Bílý znak (hvězda) na hrudi je tolerován.

Výška:

Kohoutková výška: 34-42 cm

Ideální výška pro psy: 37-38 cm

Ideální výška pro feny 36-37 cm

Vady: Všechny odchylky od výše uvedeného standardu musí být považovány za vady a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti a se zřetelem na jejich vliv na zdraví a pohodu psa.

- Slabá kostra
- Nedostatečné osvalení
- Příliš špičatá příliš dlouhá nebo příliš krátká čenichová partie
- Příliš světlé oko, volná víčka
- Ucho krátké nebo špičaté

- Volná lopatka
- Špatné postavení hrudních nebo pánevních končetin
- Srst řídká nebo příliš krátká
- Jakékoliv jiné zbarvení, než uvádí standard

Vylučující vady:

- Agresivita nebo bojácnost
- Všechny odchylky, které podstatně omezí lovecké použití psa
- Chybění více jak dvou premolárů P1 nebo P2. (M3 nejsou brány v potaz -nepočítá se s nimi)
- Výška menší než 34 cm a přesahující 42 cm
- Slabá povaha

Psi , kteří vykazují zřetelné fyzické abnormality anebo poruchy chování, musí být diskvalifikováni (vyloučeni z posuzování).

Pozn.: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.